

и незнайния му гробъ
само буря огласява?

Ако робъ е — вѣсть отъ насъ
му занесте, птици клети;
падналъ ли е... О, тогасъ —
мойта клетва занесете:

Свята память ще тая —
не за дълго, до-ще врѣме:
нова грѣйна-ще заря...
вихренъ конь, желѣзно стрѣме...

Въ бури грозни, въ грозенъ пламъ —
за баща, и честь и слава. . .
Охъ, млъкнете — ази знамъ
какъ синътъ си отмъщава!

